

Jonge vrouwenstage september 2019

Tijdens de jonge vrouwenstage kregen de deelnemers de opdracht een kleine speech voor te bereiden over een actueel thema.

Een aantal deelnemers wilde deze speech ook verder verspreiden. We hebben hun werken daarom verzameld en hier gebundeld.

1. Drugproblematiek in de Westhoek door Isabelle Verlodt
2. Het glazen plafond door Mandy Borgers
3. Het Vlaams Belang door Ann Smeyers
4. Waar is de samenleving door Uscha Deurinck
5. Tienerpooiers door Griet Van Hecken
6. Boodschap aan de Vlaamse onderhandelaars door Sofie Steenhaut
7. Toegankelijkheid door An Vanheusden

VROUW &
MAATSCHAPPIJ
CD&V **politica**

1. Drugproblematiek in de Westhoek door Isabelle Verlodt

Dit thema raakt mij heel persoonlijk.

Ik ben zelf mama van een drugsverslaafde zoon en lig vaak nachten wakker, te piekeren wat we als ouders in hemelsnaam nog kunnen doen.

Iedereen weet dat drugs een groot probleem vormen. Overal te verkrijgen, op iedere straathoek, in iedere school... éénmaal je in dit milieu verzeild geraakt, door verkeerde vrienden, door het eens te proberen op een fuif kan je je altijd en overal bevoorraden.

Als inwoner van Veurne en uitbater van een kapperszaak in Oostduinkerke weet ik dat we niet allen zijn. Veel ouders en families leven met hetzelfde probleem leven. We voelen ons radeloos en machteloos. Bovendien brengt het leven met een drugsverslaafde persoon spanningen teweeg in het hart de gezinnen.

De grote vraag blijft knagen: Is er hulp?

Waar kan mijn kind terecht? Waar kan ik als ouder terecht? Wat als er zich een crisis voordoet?

Het eerste dat bij je opkomt is, er moet toch een organisatie zijn?

Inderdaad, de organisatie die in de Westhoek actief is, heet De Sleutel.

Deze organisatie situeert zich binnen de gezondheidszorg en richt zich naar mensen met drugproblemen en risicogroepen. Er is een aanbod van preventie, crisisopvang, ambulante en residentiële hulpverlening in Veurne.

De Sleutel verricht prima werk, maar vaak zijn ze niet niet te bereiken en in bepaalde crisis situaties ook niet kunnen helpen.

Tweede vraag:

Kan de stad hierbij een grotere ondersteunende rol bieden? De Sleutel is gehuisvest in onze stadsdiensten, maar er is zeker ruimte voor een bredere samenwerking met de sociale diensten die dan ook de secundaire problematiek kunnen opvolgen? Als je drugsverslaafd bent, heb je ook problemen met je budget, met werk, met huisvesting...

Derde vraag:

Kan er meer openheid komen over dit thema? Voor veel ouders is het een taboe om er over te praten en is er zeker een immens gevoel van schaamte. Heb ik gefaald als ouder? Had ik eerder moeten ingrijpen? Had ik opmerkzamer moeten zijn?

Meer Informatieve bijeenkomsten en themagroepen zowel voor verslaafden als voor ons als ouders hier in Veurne zou al een stap in de goede richting zijn.

Dit zijn zaken die gemeentebesturen volgens mij beter kunnen organiseren en opstarten. Een eerste voorstel zou zijn om een informatiegids uit te brengen met duidelijke verwijzing bij wie je wanneer terecht kunt in onze regio. Je vindt veel op het internet maar op den duur zie je door de bos de bomen niet meer. Deze brochure kan dan op alle openbare plaatsen zonder schroom mee genomen worden.

Als beginnende politica zou ik zeker mijn steentje hiertoe willen bijdragen. Het is immers een maatschappelijk probleem, niet alleen het mijne.

2. Het glazen plafond door Mandy Borgers

Het glazen plafond, het glazen plafond, helaas is deze nog steeds niet doorbroken.

Maar wat betekent het glazen plafond?

Letterlijk een plafond dat bestaat uit glas. Iets dat dus snel stuk kan gaan of doorbroken kan worden, maw helemaal niet zo moeilijk.

Figuurlijk verwijst het "glazen plafond" echter naar het feit dat vrouwen wel kunnen opklimmen binnen een onderneming, maar slechts tot een bepaald niveau.

Er bestaan nog **andere metaforen** voor het glazen plafond:

De **'leaky pipeline'** ('lekkende pijpleiding'): dit betekent hoe hoger in de rangen van een organisatie, hoe meer vrouwen er afvallen.

Of

De **'plakkende vloer'**: er bestaat een onzichtbare barrière die voorkomt dat vrouwen de hoogste niveaus van de hiërarchie bereiken in hun werk.

Het glazen plafond blijft een moeilijk te verbrijzelen obstakel voor veel vrouwen op weg naar de top. Het percentage werkende vrouwen is circa 40% maar je vindt slechts 30% vrouwen in kader- en directiefuncties en in topbedrijven zelfs maar 10% ook in onze openbare instellingen is het aantal vrouwen aan de top heel beperkt. Uiteraard zijn deze lage cijfers niet enkel te wijten aan discriminatie en het glazen plafond. Een heel deel vrouwen kiest bewust niet voor topfuncties, net zoals een heel deel mannen dat niet doen.

Maar een heel ander deel doet dat wel en stoten daarbij soms op vooroordelen en discriminatie. Dit weekend zag ik de film "de dirigent". Een echte aanrader! Het is een waargebeurd verhaal over de nederlandse Antiona Brico die ervan droomde om dirigent te worden begin jaren 20. Helaas was dat in die tijd niet eenvoudig aangezien een dirigent enkel mannelijk kon zijn. Eind jaren 20, na heel veel tegenkanting en discriminatie is ze er uiteindelijk toch in geslaagd om als eerste vrouwelijke dirigent succesvol grote symfonie orkesten te dirigeren.

Tijdens de aftiteling van de film werd er vermeld dat er een aantal jaren geleden een top 20 is gemaakt van de beste symfonie orkesten in de wereld. Hierin zat geen enkele vrouw. In 2017 is er opnieuw een lijst gemaakt met de 50 beste symfonie orkesten, ook daar staat geen enkele vrouw in. Dat is helaas nog steeds de realiteit.

Het glazen plafond, je weet nog wel, dat plafond uit glas en eigenlijk helemaal niet zo sterk heeft nog een gevolg: namelijk de loonkloof. In principe wordt er gezegd: 'gelijk loon voor gelijk werk', Ondanks dit wettelijk principe blijft er in de praktijk een loonkloof bestaan. 48% van de loonkloof kan verklaard worden op basis van verschillende posities op de arbeidsmarkt. Verklaard wil echter niet zeggen gerechtvaardigd.

52% kan niet worden verklaard, en is een gevolg van verborgen mechanismen, vooroordelen en stereotypen die tot discriminaties op grond van het geslacht leiden. Dit mechanisme kan helaas blijven bestaan door oa andere benamingen te gebruiken voor functies van vrouwelijke en mannelijke werknemers waaraan andere loonschalen worden

gekoppeld. Dikwijls weten mensen ook niet hoeveel hun collega's exact verdienen. Op die manier kunnen zelfs flagrante verschillen onopgemerkt blijven.

En hier heb ik helaas een gemiste kans ondervonden bij onze eigen partij.

Begin dit jaar woonde ik in Geel de bijeenkomst bij waarbij amendementen werden goedgekeurd van het partijprogramma ter voorbereiding van de provinciale congressen. Ik ging er totaal onvoorbereid naartoe aangezien ik last minute inviel voor mijn zieke collega An. Zelf had ik mij niet opgegeven, zoals zoveel vrouwen blijkbaar want bij aankomst in Geel viel het mij al onmiddellijk op dat de aanwezigen vooral mannen waren. Mijn collega An drong erop aan dat ik naar de werkgroep financiën ging aangezien meestal de vrouwen kiezen voor de werkgroep zorg of iets softer. En ze had nog gelijk ook! We zaten daar met 24 waaronder 4 vrouwen en 20 mannen.

Op een bepaald moment dienden we te stemmen over een amendement waarbij er meer transparantie gevraagd werd mbt gelijk loon voor gelijk werk. Zelf binnen onze eigen geledingen moest ik ondervinden dat de vooroordelen aanhouden. Dit was het moment om het glazen plafond en de daarmee gepaarde loonkloof aan te pakken, echter de meeste mannen kozen tegen het amendement. Ik was zo goed als de enige. De reactie van de veelal zelfstandige mannen sprak boekdelen en ik voelde helaas weinig solidariteit. Hun mening: Als vrouwen denken hun loon onrechtvaardig is tov hun mannelijke collega dan moeten ze dat gewoon navragen bij hun baas. Op zich hebben ze gelijk. In realiteit zou het echter je job kunnen kosten. Het is niet evident om naar je bedrijf te stappen en te vragen hoe zit dat nu? Een dergelijk amendement had hierin transparantie kunnen verlenen zonder dat vrouwen zich in tweestrijd bevinden.

Wat kunnen we echter wel doen om het glazen plafond en de loonkloof te doorbreken? Met diversiteitsplannen probeert de Vlaamse regering ondersteuning te bieden voor kansengroepen aan de arbeidsmarkt. Hier kan men ook werken rond aanwezigheid van vrouwen in alle sectoren en op alle niveau's.

Zo werken 3 belgische vakbonden reeds met coaches voor meer diversiteit.

Anderzijds is er de quotawetgeving, die zegt dat een derde van de leden van een Raad van Bestuur een vrouw moet zijn. Dit geeft reeds een positieve wending, ook al is niet iedereen voorstander van quota...Liefst van al zouden we met zijn allen willen dat het spontaan en organisch gebeurd.... Echter dankzij de quota stromen er wel meer vrouwen naar de hoogste regionen door en verschijnen ze ook vaker in de media. Dat inspireert dan weer jongere generaties vrouwen."

Bedrijven zouden zich ook anders en flexibeler kunnen organiseren op een manier die beter aansluit bij de wensen en realiteit van vrouwen.

Conclusie van mijn relaas: er is nog veel werk aan de winkel, zelfs binnen de eigen geledingen en zeker ook voor vrouw en maatschappij.

Mijn wens is dan ook, en hier wil ik graag mee eindigen, dat er bij de volgende verkiezingen of andere opportuniteiten veel meer vrouwen aanwezig zullen om hun stem te laten horen, niet enkel over glazen plafonds, maar ook over een inclusieve maatschappij met gelijke rechten en plichten..

Ik vind deze stage van V&M daarom ook een fantastisch initiatief en een mooie start om daaraan met zijn allen te werken.

3. Het Vlaams Belang door Ann Smeyers

Lieve dames,

'Dit tuig moet HARD aangepakt worden' – 'Volg onze strijdmeeting' – Kijk op facebook: meer dan 80% van de berichten van Vlaams Belang en haar voorzitter stralen een negatieve boodschap uit.

De arrogantie van het Vlaams Belang in de sociale media hangt mij de keel uit. De manier waarop Dhr Van Grieken de ene na de andere politieke uitspraak of beslissing negatief benaderd op facebook, twitter of instagram is beschamend. Het feit dat hij hierbij steeds opnieuw de boodschapper persoonlijk viseert, doet mijn haren ten bergen rijzen.

Ik wil niet in een maatschappij leven die enkel kritiek uit. Ik wil een maatschappij die verdraagzaam en sociaal verbindend is. Als ik dan hoor van collega's en vrienden dat zij aangesproken worden op het feit dat zij berichten zouden geliked hebben waar zij niet van af weten, dat maakt mij dit bang. Dit is crimineel. Welke organisatie zit hierachter? Wat is het hoger doel van deze praktijken? Waar moet dit toe leiden? Welke rol speelt het Vlaams Belang? Wie is de echte orkestleider?

Ik vind dat wij, CD&V, als Christen Democratische partij hierop moeten reageren. Op een eigen manier, met een positieve ingesteldheid, oplossingsgericht. Wij mogen dit niet langer laten gebeuren zonder reactie. Wij moeten een gepast antwoord vinden op de afslachting van politici, ongeacht hun politieke kleur, die hun verantwoordelijkheid nemen. Wij moeten achterhalen wat er echt schuilt achter deze populistische propaganda van het Vlaams Belang. Het is onze verdomde plicht om de mensen te waarschuwen en te informeren over de gevaren van dit continu negativisme, zonder hen als extreem te bestempelen.

De berichten van Dhr Van Grieken zijn gewiekt en zeer intelligent opgesteld. Ze zijn gemaakt om te liken en verpakt in een welriekend doosje maar ze stinken als ze de pest.

Lieve dames, laten we samen, een gevat antwoord vinden op de continu aanval van het Vlaams Belang, in de sociale media. Laat ons een manier vinden om politiek terug positief onder de mensen te brengen. Stop de arrogantie van het Vlaams Belang.

4. Waar is de samenleving door Uscha Deurinck

Ik neem jullie even mee met de tijdmachine van Professor Barabas. We stappen uit in het hartje van Leuven september 1995. Half vijf ik kom thuis van de school. Het huis is leeg, koud en stil. Iedereen aan het werk, maar de frigo is gevuld. Vijf dagen van de 7 kom ik thuis van de school en het huis is leeg, koud en stil. De stilte sluipt onvergetelijk in mijn hart, mijn zijn. Uren tijd alleen, soms met mijn zus en vaak uren aan de telefoon met vriendinnen. Ja zo ging dat voor mij. Twee verdienden ouders, hard werkende ouders, weekends vol met winkelen, familie en uitstappen... Een druk gevuld leven. Jaar na jaar, sloop de eenzaamheid dieper in mijn leven.

Ik kies anders, beloofde ik mezelf.

Terug naar Nu... Ons huis is gevuld met mama en/of papa na schooltijd, het is er warm en gezellig. Er wordt gepraat en gedeeld, geleefd en gedroomd. Ik zorg voor onze kinderen en de kinderen waarvan de ouders andere keuzes maken dan wij. Onze frigo is niet altijd gevuld, onze agenda zelden overvol, onze vakanties niet lang of ver... De kwaliteit van ons Leven is des te groter. Een veilig nest, dat is onze bijdrage aan de samenleving.

5. Tienerpooiers door Griet Van Hecken

Doe je ogen toe, neem een pilletje en laat het gebeuren...

Als ik zwanger ben, hoef ik niet meer elke dag seks te hebben met verschillende mannen!

Dit zijn enkele uitspraken van meisjes die in de greep zijn van tienerpooiers. Verweven in een net van mensenhandelaars en georganiseerde misdaad. Kwetsbare jongeren worden gelokt, gebruikt, misbruikt en mishandeld met als doel : geld en macht.

Vandaag deel ik dit thema met jullie omdat het me raakt, omdat het me kwaad maakt, omdat het me machteloos doet voelen, het me maar niet los laat, het laat me verantwoordelijk voelen en vraagt om mijn inzet en hulp,....

We leven in 2019, een 'ruimdenkende' maatschappij...Maar we kennen en begrijpen deze praktijk in Vlaanderen onvoldoende. Er bestaat in Vlaanderen geen gepaste begeleiding voor deze jongeren Ik weet dat politiciers steeds onder vuur liggen en het hoofd boven water moeten houden. Maar wat is er mis om voor de waarheid te vechten? De angst om minder stemmen te halen mag niet de rede zijn om ogen te sluiten voor problemen die complex zijn en wellicht niet in één mandaat opgelost kunnen worden. Het is onze taak om deze meisjes en jongens, hun valse hoop om te toveren in hoop. Hoop op een dag om gewoon een puper met al zijn of haar grillen te zijn. Geen dag meer met angst voor de zoveelste verkrachting, mishandeling, en eenzaamheid te voelen. Dmv aangepaste therapie, opvang, bescherming,...kunnen we hen terug laten geloven in zichzelf zodat ze hun kwetsbaarheden kunnen omruilen in talenten en sterktes en dan worden ze minder aantrekkelijk voor mannen die hen als koopwaar aanzien...

Bij onze noorderburen is het een bekende problematiek. Bij ons lijkt het of men bang heeft van de complexiteit van het probleem. Men kan het probleem niet in cijfers gieten! Maar zijn cijfers belangrijk? Wacht men tot het cijfer procentueel hoog genoeg ligt om in actie te schieten? We weten dat deze georganiseerde misdaad, deze uitbuiting, deze mensenhandel, een groot en ingrijpend probleem is die specialisten vereisen die zich verdiepen in de problematiek.

Lieve mama's,

Het is geen ver van mijn bed show.... Het zal je dochter maar zijn...

6. Boodschap aan de Vlaamse onderhandelaars door Sofie Steenhaut

Beste Vlaamse onderhandelaars

Het zijn drukke tijden voor jullie. Laat me daarover 1 ding kwijt. Er moeten keuzes worden gemaakt, over vele dossiers. Gelijke kansen onderwijs is slechts één van de vele.

Toevallig kwam ik jaren geleden als gedreven leerkracht geschiedenis aan de bak in het Nederlandstalig Brussels onderwijs. Een kleine school, 400 leerlingen, 31 nationaliteiten, 80 % van hen viel onder een GOKindicator: moeder geen diploma, thuistaal geen Nederlands.

Ik heb er niet voor gekozen. De wieg waarin ik werd geboren. Mijn wieg bestaande uit een warm en veilig nest, boordevol kansen. Een zorgeloze kindertijd, een rijk verenigingsleven, familiefeesten en last but not least 'studeren aan de universiteit'. Helemaal klaar voor de echte wereld...

Extra middelen via het Gelijke kansen onderwijsdecreet werden mijn school toegekend. Extra zorg en begeleiding om te streven naar meer gelijke kansen. Een hele klus! Ik zag armoede in al zijn vormen: moeilijke oudercontacten, veel ongewettigde afwezigheden, plaatsing door de jeugdrechter, intrafamiliaal geweld, weinig lichaamsverzorging, dagen zonder stromend water of elektriciteit, geen dikke winterjas, lege boterhamdozen. De wieg van mijn leerlingen, geen van hen die ervoor had gekozen.

Als welstellende middenklassers is dit een ver van mijn bed show. Maar de cijfers liegen er niet om. Nog steeds veel schooluitval bij kwetsbare jongeren, zonder diploma de wijde wereld en dus weinig kans op slagen.

Laat dus één ding duidelijk zijn, hervorm zoveel jullie willen. Maar blijf af van de middelen van gelijke kansen onderwijs af. De kost ervan weegt niet op tegen de vele jonge mensen die dankzij die extra middelen en begeleiding alsnog een diploma kunnen halen. Steviger gewapend met dat in de hand kunnen ze bouwen een betere toekomst, voor zichzelf en voor de wieg die ben hen in de woonkamer komt te staan.

7. Toegankelijkheid door An Vanheusden

Beste allemaal,

Mijn toespraak gaat helaas níet over een actueel onderwerp maar net daarom wil ik het er nu wel graag over hebben.

Het onderwerp dat ik wil aankaarten is toegankelijkheid.

Bij het horen van het woord 'toegankelijkheid' denkt bijna iedereen automatisch aan 'iemand in een rolstoel die ergens wil binnen geraken'. Maar weet dat toegankelijkheid oneindig veel meer omvat en dat de groep voor wie toegankelijkheid noodzakelijk een veel grotere groep is dan met op het eerste zicht zou denken.

Het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap werd door België reeds op 2 juli 2009 geratificeerd. Daarin staat o.a. dat "teneinde personen met een handicap in staat te stellen zelfstandig te leven en volledig deel te nemen aan alle facetten van het leven, nemen de Staten die Partij zijn passende maatregelen om personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen de toegang te garanderen tot de fysieke omgeving, tot vervoer, informatie en communicatie."

Laat me even schetsen hoe ik op de Jongevrouwenstage van V&M geraakt ben; ik nam mijn dure, aangepaste wagen aangezien er in Waregem geen toegankelijk NMBS-station is. De Lijn moet ik 24 uur op voorhand reserveren of ik mag niet mee op de bus. Ik kwam dus met de wagen. Met dank aan V&M mocht ik me parkeren in de parking van CD&V, waarvoor veel dank. Waar had ik anders mijn wagen kunnen achterlaten in Brussel? Ik heb ongeveer 3m ruimte nodig achter mijn auto om met mijn rolstoel van mijn lift te kunnen rollen. Bij aankomst aan het CD&V bureau kon ik niet binnen via de algemene ingang want die was met trapjes. Een lieve dame van het onthaal toonde me de alternatieve ingang. Deze ingang was nu slechts op enkele meters van de hoofdingang maar heel dikwijls gaat die via een achterafstraatje of is er gewoonweg géén toegankelijke ingang. Om naar het Europees Parlement en de Kamer en Senaat te gaan vermoed ik dat jullie allemaal met mij mee te voet gegaan zijn aangezien de metro zo goed als geen optie is. Is de 2-daagse vlekkeloos verlopen? Dankzij de inzet van de V&M dames werd alles op voorhand geregeld en ís de stage ook vlekkeloos verlopen.

Heel veel mensen echter, zijn niet zo mondig als ikzelf, durven niet op voorhand te bellen of te mailen en stoten zo steeds maar op ontoegankelijkheid die er voor zorgt dat ze op den duur de deur niet meer uitgaan.

Er is dus nog veel werk om het VN verdrag ook daadwerkelijk na te leven. Nog veel werk om iedereen toegang te geven tot de volledige maatschappij. Ik voel het dan ook als mijn plicht om een stem te zijn voor al die mensen die stuiten op ontoegankelijkheid.

#toegANNEKElijk